

فرهاد خالدی نیک، منتقد سینما

زمان پوست اندازی رسیده است

فرهاد خالدی نیک منتقد سینما در ابتدا با اشاره به شرایط سینمای ایران در دوره سیزدهم، بیان کرد: دوره ریاست محمد خزاعی بر سازمان سینمایی به پایان رسید. دوره‌ای که به واسطه تأثیرات ناشی از پاندمی کرونا، سال‌های سینما با رکودی وحشتناک روبه‌رو شده و مهم‌ترین رسالت رئیس سازمان سینمایی، آشتی دادن مخاطبان با سینماها بود. از این رو افزایش تولید فیلم‌های کم‌دستی در دستور کار قرار گرفت و نمایش این فیلم‌ها توانست رونق نسبی را به سینماها برگرداند. وزارت ارشاد و سازمان سینمایی، فروش بالای فیلم سینمایی فسیل و سایر فیلم‌های کم‌دستی را نتیجه برنامه‌ریزی و هدف‌گذاری سیاست‌های خود می‌دانستند.

وی در ادامه افزود: در این میان سینمای اجتماعی و فیلم‌هایی که مناسب ذائقه مخاطبان جدی سینمای ایران هستند، به حاشیه رفتند. همچنین عدم صدور مجوز ساخت و نمایش به فیلمنامه‌ها و فیلم‌های تهیه‌کنندگان و کارگردانانی که قصد پرداختن به موضوعات حاد اجتماعی را داشتند، در این دوره شدت گرفت و در مقابل فیلم‌هایی به نمایش درآمد که اغلب به قصد سرگرم ساختن مخاطب ساخته شدند. این منتقد اضافه کرد: یکی از مهم‌ترین وظایفی که از مدیران جدید سازمان سینمایی

انتظار می‌رود این است که دست سینماگران را برای پرداختن به مضامین تازه‌ای که مورد توجه مخاطبان هستند را باز بگذارد، مضامینی که بتوانند سینمای ایران را به جایگاه واقعی خودش برسانند.

خالدی نیک در خصوص

آسیب‌شناسی سازمان سینمایی دوره گذشته اظهار داشت: یکی از نکات قابل نقد در عملکرد سازمان سینمایی، حذف جشنواره جهانی فیلم فجر است. جشنواره‌ای که تازه داشت جایگاه خویش را پیدا می‌کرد و با دعوت از فیلم‌ها و سینماگران مطرح، به سمت و سویی می‌رفت و می‌توانست اعتباری برای کشورمان دست و پا کند. با حذف جشنواره جهانی فیلم فجر، عملاً بخش بین‌الملل جشنواره فیلم فجر به حاشیه رفت و جشنواره به نمایش فیلم‌های داخلی محدود گشت.

وی تأکید کرد: مشکل این جاست که فیلم‌های داخلی حاضر در جشنواره نیز با آن که از تنوع ژانری برخوردار بودند، به جهت این که اغلب سفارش بنیاد سینمایی فزایی یا سایر سازمان‌ها

یکی از مهم‌ترین وظایفی که از مدیران جدید سازمان سینمایی انتظار می‌رود این است که دست سینماگران را برای پرداختن به مضامین تازه‌ای که مورد توجه مخاطبان هستند را باز بگذارد، مضامینی که بتوانند سینمای ایران را به جایگاه واقعی خودش برسانند.

و نهادهای دولتی بودند، رنگ و بوی سفارشی داشته و جشنواره را از هیجان نمایش فیلم‌هایی که هویتی مستقل داشتند، خالی کردند.

وی در ادامه از توقعاتی که می‌توان از سازمان سینمایی دولت جدید برای رفع این مشکل داشت، بیان کرد: ریاست جدید سازمان سینمایی باید تلاش مضاعفی را جهت اعتباربخشی مجدد به جشنواره فیلم فجر انجام دهد. این اعتبار با صدور مجوز ساخت به سینماگران نام‌دار و جوان سینمای ایران و امکان حضور فیلم‌های مستقل و متفاوت در جشنواره فیلم فجر دوباره به دست خواهد آمد. همچنین ریاست سازمان سینمایی باید فکری به حال بازیگران و سینماگرانی که به هر دلیل خالدی نیک در پایان گفت: حیف است این عده که بعضی از آن‌ها در جشنواره‌های بزرگ جهانی نیز صاحب اسام و رسم هستند، همچنان از فعالیت در زمینه تخصصی‌شان محروم بمانند. شاید حضور دوباره این سینماگران و صدور مجوز ساخت و نمایش به کارگردانان مستقل سینمای ایران، راه نجات این سینما باشد. سینمایی که به نظر می‌رسد در رقابت با شبکه نمایش خانگی شکست خورده و شاید حالا زمان پوست انداختن آن فرا رسیده است.